

σημαίων παντός ἔθνους, εἰς τρόπον ὥστε ὁ χορὸς τοῦ Παρνασσοῦ ἠδύνατο νὰ ἐκληθῇ καὶ χορὸς διεθνῆς.—Ἡλεκτρικὸν φῶς παρὰ τὴν εἰσόδον ἐφώτιζεν ὅλον αὐτὸν τὸν διάδρομον, ἐν ᾧ χωροφύλακες πολλοὶ παρὰ τὴν θύραν ἐτήρουν τὴν τάξιν.

Οἱ προσκεκλημένοι διὰ τοῦ διαδρόμου ἀνέρχοντο πλατεῖαν μαρμαρίνην κλίμακα καὶ ὑπὸ τῶν κομψοτάτων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χοροῦ ὠδηγοῦντο εἰς τὰς χορευτικὰς αἰθούσας.—Ἡ μουσικὴ εἶχε τοποθετηθῇ καταλλήλως ἐν τῇ μέσῳ τῶν δύο τούτων αἰθουσῶν ὑπὸ τὴν διευθυνσιν τοῦ κ. Καίσαρη καὶ ὑπὸ τὴν σκιάδα παχείας ἐκ γαστρῶν πρασινάδος, ὥστε νὰ νομίζῃ τις ὅτι οἱ ἤχοι ἐξήρχοντο μακρόθεν ἀπὸ κήλου τινος.

Τὴν δεκάτην τῆς νυκτὸς ὥραν εἶχον πληρωθῇ αἱ αἰθουσαι· δὲν ἔχωρουν πλέον ἄλλους, οἱ δὲ χωροφύλακες σχεδὸν ἐκλείσαν τὰς θύρας τοῦ Δημαρχείου. Παραδόξως πως δὲν βλέπω ἐν τῇ πλήθει ἐκείνῃ τὸν κ. Δήμαρχον, ἐν ᾧ διακρίνω δύο ὑποψηφίους δημάρχους καὶ τινὰς δημοτικούς συμβούλους. Εἶναι καλοὶ χορευταί· ἄς λάβωσι καὶ τοῦτο οἱ ψηφοφόροι ὑπὸ σημείωσιν.

Ἡ μουσικὴ ἀρχίζει δι' ἐνὸς ἡρωικοῦ Μάρς διὰ νὰ ἐντείνῃ ὅλων τὰ νεῦρα, καὶ μετὰ τοῦτο ἀκούονται οἱ μεθυστικοὶ ἤχοι τῶν Σειρήνων τοῦ Τάϋφελ, ὡς ἀπαλὸν ναυούρισμα λικνιζομένου βρέφους, τὸ ὁποῖον πρό μικροῦ ἐχάλασε τὸν κόσμον μετὰ τὰς φωναῖς του.—Δυστυχῶς τὰ ὑπὸ τὴν τεχνητὴν σκιάδα ὄργανα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκλάβωμεν ὡς σειρῆνας διότι πολὺ φωνασκοῦσι, ὁ δὲ κ. ἀρχιμουσικός ἐπρόβλεψε νὰ τὰ ἐφοδιάσῃ καὶ μετὰ ἓνα ταμπούριλον ὥστε νὰ κλείωμεν τὰ ὦτα διὰ νὰ μὴ μᾶς.... ξεκουφαίνωσιν.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ σᾶς κατονομάσω πολλὰς ὠραιότητας θὰ ὑπέπιπτον καὶ ἐγὼ εἰς τὸν πειρασμὸν τῶν καλαμπουρίων καὶ θὰ σᾶς ἔλεγον ὅτι ἡ κυρία Κερ-ἦτο ἡ βασίλισσα τοῦ χοροῦ ἐκείνου καὶ πᾶς ὁ χορεύων μετ' αὐτῆς πολλάκις θὰ ἐπιθύρῃσε καθ' ἑαυτὸν ο *mon coeur*! ὅτι μία ἄλλη καλίσωμος ὡς ἀρχαῖον ἀγαλμα ἦτο ἡ ψυχὴ τῶν δύο αἰθουσῶν ὅτι μία ὁπαδὸς τοῦ Χριστοῦ ἐσταυρόνετο ἢ μάλλον ἐσταυροκοπεῖτο εἰς τὰς ξεθυμασμένας θυμιάσεις γηραιοῦ στρατιωτικοῦ αἱ ὁποῖαι μετὰ ἀναγκάζουσιν ἐπὶ τέλους νὰ τῆς εἴπω:

— Δὲν τοῦ δίδετε τὴν σύνταξίν του; Ὅτι ἐκ τῶν δεσποινίδων Μι-Σι-Σι-Πῆ, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ σεβαστὸς κ. Σκυλίτσος, ἡ καλλίστη ἦτο ἡ Με-Ρ,Π, ὅτι ἡ νεαρά κόρη καθηγητοῦ τινος τῆς βοτανικῆς ὑπῆρξε τὸ πικρότερον τῶν βοτάνων του δι' ἓνα εὐγενὴ καθαλιέρων της, ἐν ᾧ εἶναι ἐκ τῶν δροσερωτέρων ἀνθέων τὰ ὅποια θὰ συνελέγομεν εἰς τοὺς πρύποδας τοῦ Παρνασσοῦ, ὅτι μία ἀδελφὴ ἐνὸς ἱατροῦ μας ἐθάφετο εἰς τὰ γλυκύτερα χρώματα καὶ ἦτο ἀρωματικωτέρα *anarā* τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν ὠραιότητων ἀπελάμβανον ἐν εὐμαρείᾳ ἀπεριγράφτῃ νεαρὸν χορευτὴν ὅστις ἐκυμαίνετο μεταξὺ χοροδιδασκάλου, μπαλαρίνας καὶ Παυλάκη.... ἦτο ὁ βασιλεὺς τοῦ χοροῦ.

Περὶ τὴν τρίτην προκεχωρημένην ὥραν αἱ δύο χορευτικαὶ αἰθουσαι ὅλον ἐν ἀραιούνται, καὶ ὅταν τὴν χορευτικὴν ἐκείνην τρικυμίαν διαδέχεται μία γαληνιαία *καρτερίλλια* εἰς τὴν λαμβάνει μέρος καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐντὸς τῶν ὁδόντων τὴν φράσιν μου:

— Φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ναυτικός.

Τὴν τετάρτην ὥραν τῆς νυκτὸς τὰ φῶτα τοῦ Δημαρχείου εἶχον σβεσθῇ, μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας οἱ χορευταὶ τοῦ Παρνασσοῦ ἐπρόφθασαν τὰ φῶτα τῆς πόλεως τὰ ὅποια καὶ αὐτὰ ἐσβέσθησαν, πρὶν ἢ τὸ λυκόφως προβάλλῃ.

Κόκ.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁ πτωχὸς ἱατρός Π. ἔχει φήμην ὅτι ξεμπερδεύει τοὺς ἀσθενεῖς του μετὰ μίαν τέχνην...

Μίαν ἡμέραν ἡ ἄμαξά του κατεπάτησεν ἐν παιδίον καὶ τ' ἄφησεν εἰς τὴν στιγμὴν νεκρόν.

Πλήθος διαβατῶν τὸν περικυκλόνει.

Εἰς ἐξ αὐτῶν:

— Μὰ τί διάβολο σκοτόνει ἀνθρώπους καὶ χωρὶς συνταγῇ!

Πῶς σᾶς φαίνεται αὕτη ἡ ἰδέα:

— Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔπλασε τὸν Θεόν.

Τί λέγει, παρακαλῶ ὁ κ. Δαμαλᾶς;

Εἰς τὸν Στρατῶνα.

Ὁ ἐπιλοχίας ἐρωτᾷ νεοσύλλεκτον.

— Ποῖα εἶναι βρὲ τὰ μαγερικὰ σκεύη;

— Ὁ λογαγὸς ὑπολοχαγὸς καὶ ὁ ἀνθυπ....

— Τί λὲς βρέ;

(Ὁ νεοσύλλεκτος περίτρομος) Καὶ ὁ ἐπιλοχίας!

Τραυλὸς τις θέλων ν' ἀγοράσῃ κατὶ παστέλια τοῦ Zed καὶ λίγη ὑπεκακουάνα εἰσέρχεται εἰς φαρμακεῖον καὶ δηλοῖ ὅτι θέλει:

— Πα... πα... παστέλια τοῦ... Zed καὶ ἱπ... ἱπ... ἱπ...

Ὅτε ὁ φαρμακοποιὸς ἀνυπομονῶν.

— Λοιπὸν τοῦ λέγει ἱπ, ἱπ, ἱπ... οὐρρά!!

Εἰς χορὸν ὁμογενοῦς, ὁ ἴδιος πρὸς τοὺς κεκλημένους του:

— Ἄιντε γρήγορα γρήγορα, μὴ στέκεσθε, χορεύετε, στῆς δύο ὁ πιανίστας θὰ φύγῃ!

(Ἱστορικόν.)

ΟΛΙΓΑΙ ΠΑΤΡΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Α'.

Πολιτικά.—Αἱ Πάτραι ἠκολούθησαν τὸ σύστημα τοῦ φανατισμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαντᾷ τις τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, τὴν αὐτὴν πορείαν αὐτῶν, καὶ τὸν λαὸν μέχρι τινὸς τὸ πλεῖστον, καθ' ὅλην τὴν σῆ-